

nos vtakniti! Kaj ne, g. kaplan? G. kaplanu voščimo zdrave in vesele Božične praznike in novo leto, želimo tudi, da bi z novim letom opustil politiko, začel učiti lepi krščanski nauk, in nam na ljubo bi bilo, da se mir ohrani v celi naši fari. Vsevidel.

Varujte živali!

Zima je prišla in trpljenje vboge živali je zopet veliko. Kdor ima človeško srce v prsah, kušal bode nemi živali trpljenje olajšati. Ne pustite konj predolgo na cesti stati, pazite da je v hlevu vse v redu in primerna toplota, ne pozabite domačega psa in ne dajte mu premrzle vode, krmite tudi nežno ptico, ki trpi zdaj pomanjkanja!

Schicht Stearin-sveče LEDA

najfinejša vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečejo! Ne kadijo!
Ne dišijo! Ne delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirnim plamenom. 872

Golob kot fotograf.

Kakor znano, se je golobe že desetletja sem tako dresiralo, da nosijo pisma v velike daljave. Zlasti za vojaško službo ima to veliki pomen. Zdaj so pa še nekaj novega izumili v avstrijski in nemški armadi. Kakor kaže naša

Die Brieftaube als Photograph.

slika, ima golob na prsih mali fotografski aparat pritrjen. Ta aparat deluje sam in to v gotovem času. Golob leti torej skozi zrak in fotografira obenem pokrajino, ki leži pod njim. V času vojske bi bilo to pri trdnjavah in drugod velikanskega pomena.

Novice.

Izjava. Pribijem, da je pred par tedni prinesel Vekoslav Spindler v svojem „Narodnem dnevniku“ odnosno „Narodnem listu“ poročilo, v katerem je sprožil „duhovito“ laž, da so mene podpisane Nemci za 8000 gold. „kupili“. Pribijem, da sem nato Vekoslava Spindlerja imenoval nesramnega lažnika in obrekovalca. Pribijem nadalje, da je Vekoslav Spindler na moje očitavanje pisal, da bode svojo trditve s podatki dokazal. Bil sem s tem zadovoljen in sem čakal. Čakal sem par tednov in — še danes čakam. Pribijem torej, da Vekoslav Spindler doslej ni ničesar storil, da bi svojo trditve dokazal ali pa svojo laž popravil. Svojo nataskano obljubo je pozrl. Pečat lažnika ostane torej na njegovem čelu. Spindler je pač mislil, da bodem na njegovo nesramno laž pozabil. Ali zmotil se je. Torej — kaj je s podatki? — V Ptuj, 12. decembra 1910. — Karl Linhart.

Iz Spodnje-Stajerskega.

„Sokole“ imamo v Ptuj, — tako nam piše naš hudomušni prijatelj Tebničmar — „sokole“ imamo, hvala Bogu in sv. Neži, ki je patronica v glavi bolanih . . . Mi imamo sicer tudi druge tiče. Vrabcov imamo dosti in mestna policija jih niti ne zasleduje, kadar spustijo raz

drevesa kakšno belo-rumeno medaljico na široki moderni klobuk lepih dam. Zadnjič je neki vrabček v nešmکم Ptaju imel predrznost, da je izpustil kapljico nesnage na klobuk neke slovenske frajle. To je na vsak način nemčurška predrznost! Zato je dr. Fermevc tudi spisal dolgi članek za „Narodni dnevnik“; v kratkem bode ta protestni članek objavljen. In hofrat Ploj bode v državnem zboru interpeliral, da slovenske jungfrave niti pred nesramnimi „nemškimi“ vrabci miru nimajo. Kajti vse kar je prav, — hofrat Ploj pa je na vsak način za čednost in za moralo in za brinje — pardon: brinja ne mara Ploj, niti brinjevca ne mara, kadar ga nima. Pa tudi druge ptičke imamo razven vrabcov v Ptaju. V Hajdino pri Ptaju zahaja n. p. neka nočna ptica, ki ji pravijo „Jager“. Ne vemo, koga „jaga“ ta „jager“. Divjih mačk ni v Hajdino in redke so tudi srpe za ljubeznjivimi očmi. Oh te ljubeznjive srne! Proti jutru, kadar zapoje petelin prvokrat, pa prifffota nočni tiček „jager“ zopet v Ptuj. . . . Prosimo cenjene naravoslovce, da tega od „Stajerca“ novo odkritega ptička zoologično opišejo . . . Ščinkovcov imamo v Ptaju mnogo; iz vseh streh žvrgolijo in žvrgolijo in oblast bi jim morala jezike postriči; kajti ti ščinkovci prihajajo iz Gauklerjeve okoliške šole in tam se prav hitro naučijo petja. Take ščinkovce imenujejo Nemci „drek-finke“; ali ta beseda ne zadene malih ptičkov, pač pa starih krorakjev, ki bi jih imeli vzgojevati . . . Mi imamo v Ptaju tudi stare sove. Pri temu res ne mislimo na bledolično gospodično Vigec. Ne, gospodična Vigec sicer ni mlada, ali sova pa le ni; tudi podobna ni sovi, kajti njen nos je naraven in nima take forme, kakor sovini kljun. Poleg tega je sova večidel tiha. Gospodična Vigec pa nima te navade: ona ni tiha. Ona govori celo na shodih v „Narodnem domu“; ona se ne briga za „kohllefel“; ona, namreč gospodična Bigec ali Rigeč ali Vigec ali Migeč že vè, kakšen ptiček je . . . O ostalih nočnih tičkih ne govorimo; lelični ljudje jih itak poznajo, nelelični jih tudi poznajo, čeprav bi jih glasom zapovedi svoje ženke ne smeli poznati. Kajti, — oženjeni dedci so presneto mastni okoli ušes . . . Govorili bi tudi lahko na dolgo in široko o drugih tičkih. Tako o netopirjih, ki so pol tiča, pol miši, in ki letajo zlasti okoli farne cerkve in čakajo, kje bi kakšno mušico vjeli. Kajti apetit do muh imajo vedno in zato poiščejo muhe semtertja v hiralnici. Nekatere muhe pa prihajajo celo v brolg netopirjev. In tudi ščinkovci imajo to navado . . . Potem imamo v Ptaju nekega starega papagaja z rdečo glavo. Stanuje tam v Herrengasse. Navajen pa je samo na eno besedo. Vedno govori namreč: ekspenzar, ekspenzar, ekspenzar . . . Ali „sokole“ imamo tudi in to so tiči z ostriji krempljčki; miši in manjše podgane imajo strah pred „sokoli“. Ti naši „sokoli“ so v privatnem svojem življenju večidel „lerpobi“ pri nemških mojstrih. Ali kadar so „sokoli“, imajo rdeče srajce. Nekateri imajo baje še „šnefeuer“-hlače, tako da jim srajca zadaj vun gleda in imajo torej tudi rdeči, semtertja malo rumenkasti rep. Zdaj je „sokolom“ takih članov zmanjkalo. Zato so povešali kljune in se s kremplji za ušesmi praskali. Ali voditelju „sokolov“, advokatu dr. Fermevcu prišla je nakrat misel. Pri sodnji mu misli ne pridejo tako hitro. In skical je v Brenčičovo restavracijo v zadnji kotichek neki shodek. „Sokoleki“ so priffotali, pili Zupančičevo vince in poslušali. Vse to nas bi ne zanimalo. Ali — tudi jaz, tvoj prijatelj Tebničmar sem bil pri Brenčiču in sem ravno z Vesjakom „eins“ igral, ko se je shod pričel. Opazil sem pa med „zborovalci“ m. dr. celo vrsto šolarjev iz naše gimnazije. Glej, glej, — sem se mislil, — kaj pa imajo ti fantički tukaj opraviti? Tako sta bila navzoča dva sinčka železniškega uradnika Mlakarja, ki menda vendar vè, da se gimnazijci ne smejo v politiko vtikati. Mlakar je sicer vneti sin Libuse, ali to bi moral vedeti. Tudi sem opazil sinčka kramarja Senčarja. In mislil sem si: Senčar je bil svoj čas tako navdušen nemški „turner“, da se je dal celo z črno-rdečezlatim trakom fotografirati. Zdaj pa pošilja svojega sinčka-gimnazijca na „sokolske“ shode. Oj ti čudna stvar ti . . . Sicer pa naj bode kakor hoče. Mi imamo na tej celi stvari le zoologično

zanimanje. Ptički naj le skačejo od vejice do vejice in črni srakoper naj jih le vodi, — čv-kajo naj in pojejo in kokodajskajo in žvrgolijo, narodni ptički, — mi se jih veselimo! Pi, pi, čiv, čiv, pi, pi . . .

Pobalinstvo. Naši čitatelji se bodejo še spominjali, koliko grozljivih pisem in „smrtnih obsodb“ je dobil naš urednik Linhart začasa znanih septemberskih dogodkov leta 1908. Seveda je na vsoto dopisovanje znorelih slovenskih narodnjakov imel le en odgovor in to je — smeh. Mislil si je pač: Psi lajajo, karavana pa gre naprej . . . Vsa ta besna gonja prvakov namreč dokazuje, da se nas in našega dela za ljudstvo bojijo. To nedeljo imamo v Mariboru večji kmetski shod, na katerem hočemo svoje stalšiče gledè zločinske slovenske obstrukcije v deželnem zboru označiti. Narodnjaki hočejo ta shod na vsak način prepreči. Tako so nam poslali sledeče pismo, ki je pisano v pokvarjeni nemščini, da bi se podlega pisca ne našlo. Seveda je pisec slovenski narodnjak in morda se nam posreči, da ga dobimo ter primemo za ušesa. Dottično pismo se glasi dobesedno: — „An Hohe Reaktion des Staiierz in Pettau — Lieber Staiierz wir brauchen dier nicht . . die Stok zum dreinhaun sind schon angeschafft. So beschlosssen bei einer Tischgesellschaft. — Alle.“ — Lepa „gselshaft“ morajo biti ti slovensko-narodni tički! Mi ne vemo, v kateri slovenski šoli so se nemščine učili. Ali vsekakor jim povemo na tem mestu, da se za njih pobalinske groznje toliko zmenimo, kakor za lanski sneg. Lajanje prvaških psičkov nas ne vstraši. Enkrat bomo že enega teh skritih falotov dobili! In potem bode drugo pesen zapel. Ljudi, ki grozijo s pobojem in tepežem, so pač v slovensko-narodnem časopisju našli te ideje. Slovenski narodnjaki poznajo pač le psovko, laž, obrekovanje, nož in poleno . . . Ako pa mislijo prvaški huj-skači v Mariboru, da si bomo pustili od njih shod motiti ali celo razbiti, potem so gotovo na napačni poti. Imeli smo že resnejše nasprotnike in nismo se jih vstrašili. Torej — aufviks! Korajža velja!

Solsko oblast, v prvi vrsti okrajni šolski svet v Ptaju opozarjamo na celo vrsto nedostatkov, ki so se v zadnjem času na raznih šolah vgnezdili. O učitelju Klemenčiču na Ptujski gori govorimo v dopisu iz Ptujске gore. Mi ne moremo razumeti, da tukaj oblast ne poseže vmes. Po temu, kar smo o Klemenčiču pisali, je ta od alkohola in napuhjenosti pokvarjeni človek sploh nesposoben za učiteljski posel. Mož je gotovo sramota za učiteljski stan. S kakšnim veseljem neki pošiljajo vbogi stariši svojo deco k temu človeku v šolo! Njegove razmere zlasti z ozirom na Habercso splošno znane in ljudje razširjajo razne govore in otroci čujejo žalibog marsikaj in vidijo tudi marsikaj. Zlasti opazujejo Klemenčiča kot političnega huj-skača, ki stoji v sredi narodnjaške gonje. Koliko respekta zamorejo imeti otroci napram takemu učitelju? Ali šolska oblast ne izprevidi, da škoduje en Klemenčič ugledu šole? . . . Približno enako stoji stvar z nadučiteljem Gauklerjem na slovenski šoli za okolico Ptuj. Tudi lastnosti tega starega „feld-webelna“ smo že opetovano popisali. In celo slovensko-narodni učitelji so nam dali prav. Upamo, da bode Gauklerjevi vladi kmalu odklenkalo. Kajti v zadnjem času so postale razmere kričeče. Otroci okoliške šole so naravnost podivjani. Nam se smilijo slovenski kmetski stariši, ki morajo mirno trpeti, da se njih deca duševno kviri. Otroci nosijo narodnjaške znake, vpijejo za vsakim Nemcem „živio“, da bi ga s tem izzvali, pretepavajo in napadajo s kamenji nemške otroke, streljajo s „fraco“ nedolžno ptico, proklinjajo in psujejo. Gotovo vemo, da so vsi šolarji bolj ali manj razposajeni. Ali med otroško razposajenost in posurovelostjo je velika razlika. Zgodilo so se celo slučaji, da so morali odrašeni ljudje učence okoliške šole k policiji vleči. Čujemo pa tudi, da se je otrokom na okoliški šoli zapovedalo, da morajo svoje šolske potrebščine le pri prvaških trgovcih kupovati. To je navadni bojkot, ki je kazensko prepovedan. Opozarjamo torej oblast, da naj vrže svojo potrpežljivost vendar enkrat od sebe in naj napravi konec tem žalostnim razmeram. Drugače bi morali še oj-

strejše govoriti. Narodnjaški zagriženci ne smejo ljudske šole kvariti!

Iz Podvinc pri Ptuj se nam poroča, da so imele gotove obdolžitve proti g. Martinu Toplak sodnijske posledice. Ker smo tudi mi o tej zadevi pisali, omenimo tem potom, da je stvar končala z poravnavo, pri kateri se je vse žalitve Toplaka prekalico. Dokaz resnice glede očitavanja, da je Toplak z lovskimi denarji nepravilno postopal, se ni obnesel. Resnici na ljubo poročamo tudi to.

Napredne zmage. V občini Rogais so bili v občinski predstojništvu izvoljeni sledeči gospodje: Za župana G. Irgolitsch, nadalje F. Maleiner kot prvi in G. Lobnig kot drugi občinski svetovalec. Dosedajni predstojnik g. Peter Franchesch je zopetno izvolitev odklonil. Izvoljenim naprednim možem čestitamo! — V Rossweinu je bil za župana zopet vrli napredni g. Martin Pukl izvoljen. Občinski svetovalci so gg. Joh. Omitsch, Jak. Bressnig in P. Tinko. Čestitamo prebivalcem, kajti to predstojništvo bode gotovo varovalo gospodarske interese občine in občanov.

V Slivnici so zmagali, seveda z nečuvanim pritiskom in z najgršimi sleparijami, slovenski klerikalci. Zaspani volilci bodejo v kratkem času izpoznali, kam vodi prvaško gospodarstvo.

V sv. Lenartu slov. gor. vrši se v nemški društveni hiši v nedeljo, dne 18. decembra ob 3 uri popoldne božična slavnost nemške šole. Vsi stariši, ki imajo gorko srce za nedolžno deco in za velepotrebno nemško šolo, so prijazno vabljeni, da se te slavnosti udeležijo.

Nove orožniške postaje. S 1. prosincem 1911 se uredništvu nove žandarmerijske postaje na Bregu pri Ptuj, v sv. Nikolaju in v Novicerkvi. Bilo je to že davno potrebno.

Izvršitev izplačil na račun političnih oblastev na Štajerskem potom c. kr. poštne hranilnice na Dunaju. Oblasti so zaukazale, da se morajo od 1. prosinca 1911 naprej izvršiti tudi vsa »izplačila«, katera se nakazujejo od namestništva, od deželnega šolskega sveta in od deželne komisije za agrarske operacije na Štajerskem, posredovanjem namestniškega računskega oddelka v Gradcu, pri katerem se naj vložijo slučajne reklamacije, potom urada poštne hranilnice na Dunaju. K takim pripadajo zlasti: 1) Vse dejanske plače, 2) odmene, dneine in mezde, doneski bolniškim blagajnam in zavarovalnicam proti nezgodam, darila in podpore, stroški nadonostovanja, potni stroški in dnevišine, pavšalje, talije, mitnine in zakupnine, zemljiške odškodnine in odkupi, zaslužki zalagateljev in pogodnikov, podpore za silo in posojila, subvencije, 3) zlasti glede učnih zadev tudi: cerkvene potrebščine, ustanove in stipendije, doneski, učne potrebščine, uradne in pisarniške potrebščine, davki in davčine, upravni stroški, patronalni izdatki, izvanredni izdatki, 4) vrhu tega glede verskega zaklada tudi: alimentacije, dotacije in dopolnitve, oskrbnine, pasivne obresti, pokojninski dohodki, pokojnine, provizije, plačila po milosti, 5) zalogi v gotovini. Glede slučajnega raztezanja tega novega načina izplačil na račun izboljševalnega zaklada pridržalo si je ministerstvo za poljedelstvo sklep. Iz plačevite potom poštne hranilnice so izvzeta: a) Plačila upravičencem bivajočim v tujini; b) plačila, katera se morajo opravljati dejansko v zlatu; c) plačila na račun Ogorskega, skupnih oblastev in samoupravnih organov, d) vzdrževalne podpore, katere je plačati v mislu zakona z dne 21. julija 1908 drž. zak. šr. 141 svojcem poklicanih k orožni vaji, (služabni vaji ozir. k vojaški izobrazbi), e) do daljšega plačila na račun učiteljskega pokojninskega zaklada, deželnega šolskega zaklada, kakor tudi predplačila za ponovitev od trtne usi pokvarjenih vinogradov. Da bi se zabranile zamude ozir. ovisi pri izvršitvi plačil potom poštne hranilnice, je neobhodno potrebno, da k sprejemu upravičene osebe vedno naznanijo redno svoje natančne napise, (pred in zaime, značaj, bivališče, okraj, slučajno zadnjo pošto, potem v mestih in trgih ulico in hišno številko). Osebe, katere uživajo pokojnine in pokojninske pristojbine, nadarbine, ustanove (za slepce, bolnišniške ustanove, ustanove za podporo pomoči potrebnih gozdarjev in njih prinaležnikov itd.) morajo naznaniti spremembo svojega bivališča takoj računskemu oddelku c. kr. štaj. namestništvu. Plačevite se lahko izvršijo v gotovini ali po zaračunjavju (clearing-promet). Računski oddsek c. kr. štajerske namestništvu je za vse tukaj omenjene izdatke, ki se naj izvršijo potom poštne hranilnice na račun zgoraj označenih oblastev v državnem zboru zastopanih kraljevin in dežel posredovalni urad.

V klosterski šoli v Mariboru se je pojavil šarlah. Bajse se je hotelo nevarno bolezen najprve prikriti. Ali oblast je o nje izvedla in je šolo zaprla.

Zastrupiti se je hotela zaradi nesrečne ljubezni neka 18 letna deklica v Celju. K sreči so reviči še življenje rešili.

Obesila se je v Mariboru gostilničarka gospa Franciska Modrisch. Bila je na živcih bolana ter v zadnjem času hudo razburjena. Gotovo je priljubljeno ženo le bolezen v smrt gnala.

S sekiro je napadel v bližini Žalca Jože Volovšek svojo ženo, ki mu je komaj ušla Joža je ljubosumen.

Iz lojtre padel je v Ptuj zidar Johan Goddec iz Novevasi in se težko poškodoval.

Nežni spol. Posestnica Verdev iz Pirešice pri Velenju pretepla je svojega pijanega moža tako hudo, da je ta težko ranjen.

Ponarejene krone so se pojavile v Ptuj in v Slov. Gradcu. Pozor!

Zopet otroška smrt. Posestnica Podgoršek pri Velenju pustila je svojega otroka brez nadzorstva v kuhinji. Otrok je prevrnil posodo z vrelo vodo in se tako hudo poparil, da je drugi dan umrl.

Zaradi tatvine so v Prassbergu zaprli postopača Johana Kranjc, ki je znan kot tat.

V svoji krvi poleg postelje ležati so našli smrtnonevarno ranjenega železničarja Antona Dimetz v Celju. Na glavi imel je težke rane. Ne vè se, je-li se je zgodil zločin ali kaj drugega.

Iz Koroškega.

Kaj je na tem? Na Koroškem imajo par tednov sem novega škofa, ker je stari zaradi velikanskega farškega poloma raje v Opatijo odšel. Značilno je, da žd zdej listi poročajo, da se novi škof dr. Kaltner grozovito kesa, da je prišel v Celovec in da bi najraje odstopil. Na eni strani težijo novega škofa žalostne posledice farškega poloma in srce mu krvavi, ko vidi, da so politikujoči farji vzbogemu ljudstvu celo zaupanje v duhovništvo oropali ter da so mu žepe izpraznili. Na drugi strani pa opazuje škof z žalostjo, na kako globoko stopinjo je vrgla politika koroške slovenske duhovnike. Farška narodna gonja je novemu škofu največja žalost. Zato misli baje celo odstopiti. Po našem mnenju bi bilo bolje, da vzame škof bič in nanežene duhovnike od političnih skodov v cerkev!

Prevalje. Piše se nam: Na Marijin praznik dne 8. t. m. je pokazal kaplan Štrifof, kaj da zna. V cerkvi sv. Barbare je pridigoval kaplan Baštl. Ker pa pri nas že dolgo časa ljudstvo noče poslušati politične pridige naših kaplanov, ostanje rajši zunaj cerkve. Naenkrat pride kaplan Štrifof kakor en policaj in začne rogoviliti in naganjat ljudstvo v cerkev. Ljudstvo ni hotelo poslušati politikujočega kaplana, začelo se je smejeti, ko je Štrifof okoli cerkve letal in fante lovil. Naenkrat je moral slišati besede: Zakaj pa vi niste v cerkvi, zakaj pa vi zunaj letate? Hlapec Miha je rekel svojemu tovarišu Andreju v lopci: „Žejn je, žejn“. Andrej seže v devžak in hoče mu pomoliti en pufer šnopsa. Na to je postal grozoviti smeh. Štrifof postane ves rdeč, obrne se v svoji jezi tja h kramarju z besedami: „Vi bi tudi mogli vaho blago po maši prodajat!“ Lovrenc mu odgovori: „Jaz moram prodat svojo blago tedaj, ko pride kupec! Vi služite krone v cerkvi, jaz pa pri krami“. Štrifof nič noče nehat rogoviliti; a ko vidi Lovrenca da vzdiguje roko, je začel kaplanček od štanta lesti; zbal se je fičarske klofute... Ja celi „teater“ je napravil ta hujskajoči kaplan na ta praznik med cerkvenim opravilom. Ja, ja, kaplanček, čisto prav bi bilo, ko bi postal policajmon, imel bi veliko kšefta, posebno pa po noči v tistem času, ko gredo tiste svete device od „igre“ in se vlačijo s politikujočim šofstajem po prevaljskih teminah, da jih bodeš preganjal. Čudno se nam zdi, da se na zborih pridiguje: fanti in dekleta se morajo med seboj ljubiti, srčna ljubezen je pripuščena. Kaplan Štrifof, kaj pa taj, ko začne birtež prekratek postati? To je srčna ljubezen!

Lippitzbach (Prav klerikalno). Piše se nam: V sredo 7. t. m. končala je tožba med g. Sekolom in meni zaradi neke izmišljene žalitve na časti, katere pa nikdar zagrešil nisem. Tožba je končala s tem, da sem bil oproščen in mora g. Sekol vse tožbene troške plačati. Ti troški niso majhni, ker sta imeli obe stranki zastopnike in je bilo tudi mnogo prič povabljenih. G. Sekol me je namreč tožil, češ da sem dne 3. julija v navzočnosti „večih“ gostov k Valentinu Mori vulgo Čomu rekel, da je imel fajmošter v Binkenbergu svojo sestro za kuharico, da jo je po spodil in si vzel neko k... — Zagotovim Vam, g. Sekol, da se nisem nikdar o Vaši kuharici ali o Vaši sestri na ta način izrazil in bi mi to tudi v glavo ne

padlo, ker Vaše bivše kuharice sploh ne poznam. Kdo mi more dokazati, da mečem s takimi žaljivimi izrazi okoli, to pa še posebej napram strastno klerikalnemu Čomu? Od tistih „večih“ navzočih gostih, ki so pa pri isti mizi le iz g. Edelmanna in g. Čoma obstali, zamogel je eden, ki se mu je dalo tudi pred sodnijo veliko boljše spričevalo nego Vašemu Čomu, priseči, da tega sploh rekel nisem. Neka tretja priča, katero je blagovolil g. Sekol šele pri drugi razpravi imenovati in ki je bila baje tudi v bližini, sploh ni mogla nič povedati. Druga razprava dne 5. oktobra se je na željo g. Sekola zaradi tega določila, ker je še „več“ prič obljubil. In res, prišlo je 4 prič, — vsi iz Rinkenberga. Tisti Miklavč, ki zna take škandale po kolodvorih delati, prisegel je v dobri — nemščini (!) to-le: a) Čom mu je to že naslednega dne povedal; b) Čom govori pač mnogo ali vedno resnico! Cerkveni ključar Andrej Wriessnik prisegel je ravno tako. — Ja g. Sekol, tega vendar nisem jaz kriv, da je Čom tako neresnico takoj naprej širil. G. Sekol, veste kaj bi jaz s takim človekom naredil, ki bi mi kaj takega šele čez 2 meseca povedal? — iz hiše bi ga nagnal! Nadaljna priča je bil zopet Čom, ki je obstal pri svoji prvotni izpovedi. Priča Jurij Jug je prisegel, da sem to dne 18. septembra še enkrat rekel, da bi g. Sekola žalil. V resnici pa sem takrat le vsebino tožbe povedal in poleg tega še dejal, da tega nisem bil pravil in da take žalitve nisem storil, zlasti ker dotične osebe sploh ne poznam. Tudi izjava da sem takrat rekel, tožba me bode še 30 goldinarjev koštala, smatram za brezmejno klerikalno zavijanje, kajti jaz sem takrat le rekel: „Tožba bode g. Sekola še morda 30 goldinarjev koštala.“ No, g. Sekol, tožba Vas košta zdaj veliko več, ali jaz nisem tega kriv. 6 prič je pod prisego mojo nedolžnost dokazalo. Vse to g. Sekola še vedno ni spravilo k boljšemu prepričanju; v zadnjem hipu je hotel od mene še „indirektno priznanje“ vedeti, češ da sem k „nekemu“ rekel, potem me le kuharica lahko toži in ne župnik. V resnici pa sem le dejal: „Ako sem to rekel, zakaj pa ne toži kuharica, marveč g. Sekol?“ — S tem še nisem ničesar priznal. Zagotovim Vam, g. župnik, da v tem oziru ne morem ne Vam ne Vaši bivši kuharici ničesar reči. Vaše zastopanje moram smatrati kot izrodek politične sovražnosti napram nemško-napredno mislečemu učitelju, kajti jaz nisem z Vami nikdar v sovražstvu živel. Tudi postopanje Vašega zaupnika Čoma, ki poleg tega opomnjeno, rad šnops pije in ki je bil tudi dne 3. julija od šnopsa natrkan, ki mnogo govori in kakor je g. G. Jug dejal, še več zraven naredi, si ne morem drugače tolmačiti, kakor da ima sploh neko sveto jezo proti meni in je zatorej čez-me lagal, da bi ga fajmošter rajše imel. Kakor rečeno me je sodnja oprostila in svojemu zastopniku g. dr. Otto Knapsich se imam zahvaliti, da je s svojim izvrstnim zagovorom resnici do zmage pripomogel. Meni pa daje ta slučaj nauk, da ne grem nikdar več sam v družbo takih ljudi iz Rinkenberga, ker se pred njimi bojim. Končno omenim še, da sem neprosto voljno neki „črni“ klobuk zamenjal. Bil sem zadnji v sodnijski dvorani in moral tisti klobuk vzeti, ki mi je ostal. Ako bi pa celo Vaš klobuk imel, g. Sekol, bila bi to čudežna usoda! — Alois Koch, šolevodja v Lippitzbachu.

Zaradi sleparije zaprli so v bližini Celovca nekega Jožefa Nidrisser, ki je razne osebe z lažmi za večje svote denarja oškodoval.

Utonil je pri Beljaku delavec Gogola. 74 letni starček je vsled slabosti padel v potok in tam svojo smrt našel.

Žalostna usoda. Pred kratkem vzel si je pri Gradcu deželnosodni svetnik Kuess zaradi boleznih življenje. To je šlo njegovim sestri gđ. Barbari Kuess v Celovcu tako k arcu, da je skočila v vodo in utonila. Neko sorodnico je to tako razburilo, da je zblaznela in so jo v norišnico odpeljali.

Pazite na deco. V Arnoldsteinu je šel neki mlinar s svojo ženo jesti, svojega 3 letnega sinčka in svojo 1½ letno hčerko pa je pustil same. Otroka sta se z užigalicami igrala in zažgala. Ljudje so ogenj komaj pogasili. Sinček je kmalu nato umrl, hčerka pa je tudi smrtnonevarno ranjena.

Pod vlak se je vrgel v Beljaku huzar Stefan Palicz. Vlak je nesrečneza v drobne kosce razmesaril. Vzrok samomora je, da se mu ni dopadlo pri vojaki.

Z dinamitno patrono se je igral v sv. Tomažu 12 letni Marko Stimic. Patrona se je razprožila in dečka težko ranila.

Ustrelila se je v spodnjem Ljublju natarica krčmarja Maurerja. Vzrok samomora je neznan.

Dezertiral je od 17. inf. reg. v Celovcu feldvebel Viktor Mravelj iz Ljubljani. Preje je pokradel nekaj eraričnega denarja.

Po svetu.

27 letna stara mati. Neka kmetska dekla v Bekes-Czaba na Ogrskem je dobila v 13. letu svoje starosti krepko deklico. Ko je bila ta hčerka 14 let stara, dobila je tudi že otroka. Toraj je omenjena dekla danes 27 let stara in obenem — stara mati. To je pač višek 1 Oj babe, babe...

Rudarska smrt. V jami »Holland« v Watten-scheidu so se plini vneli. 4 rudarjev je bilo takoj mrtvih, 5 pa težko ranjenih. — V Sunku pri Tribenu sta bila dva rudarja zasuta. Kot mrliča so ju iz kamenja potegnili.

Gospodarske. Napajalnik za teleta.

Alojzij Križanič, Vel. Ned.

Zdaj ko nas je zima spet potisnila k opravilu po hlevih, ter je vsako poljsko delo nemogoče, se nam je baviti z ljubo živino. Krave so breje in vsak čas povrže ta ali ona, medtem ko ima oskrbovalec živine dovolj kega butanja v vimena, odstavlja teleta in mogoče tudi zdravi ker so pohabljeni, slabotna, driskava, torej kmetovalčeva sitnost. Vsemu temu se izognemo, ko imamo napajalnik za teleta.

Napajalnik obstoji iz močno pocinkane ploščevine, torej zelo trpežen v podobni poloble, katerega dno je znížano v sredini kjer se nahaja cevka izpeljana proti zgornjemu robu skozi ploščevino kjer se nahaja zizek iz kavčuka. Napajalnik je zelo priročen in trpežen. Izumil ga je dr. Schuppli, ravnatelj kmetijske šole v Grabnerhofu in stane, pri tvrdki Alfa Saparator, Dunaj XII. Wienerbergstrasse 31. 9 kron brez poštnine. Vsak kdor si ga omissi se mu že v prvem letu dovolj dobro poplača ker različne sitnosti z učenjem teleta na napajanje, tudi seznanje, butanje vimena in vsled tega slabotne krave ali celo bolezne, teleta različne bolezni, driskahromost, lizanje, žvečenje cunj itd. odpadejo, živali pa mnogo lepše vtrajajo.

Vsak zna, kaka sitnost je, ako krava zavolj mladice ne more na pašo; da se ji mora posebej streči, koliko sitnosti je z učenjem teleta; koliko mleka gre v zgubo, da se ali razlije posoda, ali pa da tele neprestano buta v vime, ter stem vznemirja kravo in ima zdaj preveč zdaj premalo mleka, pri tem pa krava močno shušja in tudi tele vsled preobilno zaužitega mleka dobi drisko, ako pa premalo pososa pa tudi shušja, ker ali ni privezano, da prosto skače po celem hlevu, ali je pa na dolgi konopec privezano, da vsak čas vime dosegne.

Na vsak način mora tele prve tri dni po porodu biti pri starki, da jo večkrat sesa. To mleko zvano »mlezovina« ali »kolostrum« je čisto drugačno od poznejšega, ker ni le bolj redilno ampak ima v sebi tudi čistilo ali »purgant«, ki omogoči odstranjenje limastega blata iz telečjih črev, ki se je nabralo že v starkinem telesu. Lahko se pa te tele dene v posebno ograjo, a se pa mora 5—6 krat k starki spustiti. Pozneje naj sesa le 4—5 krat na dan. Ko je pa druga krava storila se mu tudi lahko od iste daje, ako ga ima dovolj.

Novo povrženo tele se naj ne potepa s soljo ali z otrobi, da bi krava rajši oblizala, ampak se naj brez različnih dodatkov od krave obliže in osnaži, ker po potepanju soli tele nekakaj »mrlzota« prime, da se tresse. Za teleta naj bodejo povsod posebne ograje, da se ne privezano prosto gibljejo in skačejo, ne pa, kar se mnogo kje opazi, da se tele takoj na trdno priveže v kak osamljen kot polni nesnage, se mu z vrvice vrst zadrgne da ne more duhati, in tudi podbradek ali »flamovina« se ne more razviti, in zdaja se mu nanosi tistega belega sena, na katerem je rženo klasje bilo polne lojtre. Zdaj pa pridno rasti!

Tele do 45 kg težko naj dobiva vsak dan 6 l mleka vsak obrok 2 1 2 = 1 = 2, 2 = 1 = 1, 1 = 0 = 1 in tako naprej nakar se mu naj daje lepo seno, otava, zdrobljen oves itd. Slabotna teleta se pa naj tako odstranijo, ker že v 14 dneh nad 80 kron na mleko porabimo. Napajalnik se pritrudi v jasli in sicer v sredino v jasli se dene po dolgem ena deokor kjer se za cevko izreže in stvar je gotova; imeti bi ga moral vsak vzgojevalec telet, ker se tele z dvema dnevoma lahko na njega priuči, ter se z nekako strastjo ga oklene in s tem tudi odpade vsako odstavljanje, ker tudi navadno studenčno vodo s slastjo pije; zato se mu tudi z lahkoto daje klajno apno; kadar imamo slabejšo krmo tudi v času bolezni mu lahko zdravilo primešamo ne da bi kaj opazilo. Velika korist je pa ta, da lahko ostalo mleko vsak čas doma porabimo, ali se pa v mlekarno prodaj. Kakor sem omenil naj se teleta tečno krmijo; klajno apno krepki kosti in mozeg, torej zadržuje krosnoto, odstranja nje fosforjeva kislina vsako lizanje jasl, zida, žvečenje cunj, pitje gnojnice, prebiranje jedil da noče

žival žreti, tresenje zadnjega dela telesa, shušanje živali in mnogo drugih, ki so bolezni, ne pa razvade ali coprnije kakor to ljudstvo misli ter se njih z dodatkom klajnega apna v napajalnik najlože ubranimo. Dobijo se tudi posebni napajalnik za praseta in žrebeta.

Hočemo iz živinoreje večji dohodkov, moramo upoštevati tok časa, da se vsaka stvar draži, in je kmetovalec prisiljen se z različnimi novotarijami seznaniti, katere mu njegovo stanje slajšajo da se dobi katera krona več kakor se sicer bi ob navadnem obdelovanju in oskrbovanju. Živinoreja je pa dandanes glavni faktor za razsedovanje kmetovalca, edini vir največjih dohodkov, ako svojo živino krepko in zdravo ohranimo.

„Štajerčevi“

1911 k 1911
Kdor prodaja 10 koledarjev, dobi enega zastojni.
Kdor prodaja 10 koledarjev, dobi enega zastojni.
je že izšla
Cena temu veliku in krasnemu koledarju je le 60 vinarjev, s poštnino pa 70 vinarjev.

Loterijske številke.

Gradec, dne 10. decembra: 14, 31, 84, 21, 47.
Trst, dne 3. decembra: 13, 16, 90, 24, 84.

Teležja ali svinjska glava (ušesa) s hrenom, 1 l vode se s 1/4 l vinskoga jessika, eno roko fino zrezanih župnih korenin, 1 kavino žlico soli, nekaj timijana vročo napravi, doda se 8 Maggi-jeve kocke za govejo juho, potom z vročo vodo pogreje poparjeno glavno meso ali ušesa, skuha se meso popolnoma mehko in pred- loži isto z ribanim hrenom ter se doda mesu nekaj jeshihve pomake, zboljšane s par kapljicami Maggijeve primesi.

MAGGI-JEVE kocke
391
à 5 h
za takojšno nabavo gotove goveje juhe
so priznana najboljša!

Velika priložnost.

Ena lepa elegantna dobro peljana gostilna z točenjem vina, piva, žganja itd. na najbolj prometnem kraju v mariborski okolici z lepim senčnatim vrtom za sedeti in s velikim vrtom za zelenjavo, z gostilniško opravilo itd., se takoj radi bolezni za 19.000 kron prodaj. Sparkasa je 8.000 kron vključene. Na leto se iztoči do 50 polovnjakov vina, do 1000 sodčkov piva, do 6 polovnjakov slivovke itd. Natančneje pove Franz Petelin, zbornja Poljskava pri Pragerskem.

Kmetskega fanta,

zvestega, treznega in pridnega, kateri se pri konjih dobro spozna in bi bil sposoben za postiljona; (plača 16 K na mesec in hrana), sprejme takoj poštar v Zrečah pri Konjicah, Štajersko. 1060

Pridni zvesti 1064

hlapec

se takoj sprejme pri

Sock & Kasimir v Mariboru Tegethoffstr. 83.

Lepo posestvo
se prodaj, obstoječe iz njir, travnikov in sadonosnikov, v lepi legi leži, gospodarsko posloje, z opeko krito vse v Gačniku, pol ure od postaje Pesnica, pol ure od farne cerkve pri Mariboru. Cena ima 8000 K, pol ostane gor. Več pove »Stajerec«. 1068

Pozor! Priložnostni nakup!
50.000 parov čevljev, 4 pari za le 10 kron. Zaradi ustavljenja plačil večih fabrik se mi je naročilo, prodati večjo množico čevljev pod preizvajalno ceno. Oddam torej 2 para moških in 2 par ženskih čevljev na žnore rujavo ali črno usnjo, galosirane, močne, eleg. najnov. facon, velikost po štev. ali centimetru. Vsi 4 pari le 10 K. Poslje po povzetju. Izmenjava dovoljena. F. Humann, fabrika obuvaj, Dunaj II., Aloisgasse 3.

Mlinarski učenec
se takoj sprejme pri Jož. Aschenbrenner, Ptujška gora. 1066

Marija Kaenn 1071
na Laškem išče dekleta
brez staršev in zlahte v starosti od 4 do 6 let za svoje

Lepe posestvo,
je na prodaj, eno uro od Maribora, v lepi ravnini, obstoječe iz sadonosnika, travnikov, njiv in gozdov in lepim gospodarskim poslojem. Mera 14 odarov zemlje; cena je 13.000 kron; nekaj nemore gori grašt. Natančneje se izve pri Matjažu Ermežič v Dogašah. 1065

Rumova kompozicija.
Strančarje, dobili izvirni rum, urednik je v mnogih krogih lastno izdelovalarje. Ali pri potrošnih evenskih tleh je se kompozicija izvedla, da se dobro in čisto kompozicijo dobi. In kompozicija odlična za vse stane.
Krebs-opselka S. Mittelbach Dunaj.
I. Hoher Markt 8 (Pests-Straße).
Interurbanski telefon št. 20.348.

Epilepsija, Krči, Nervozno stanje.
Izredni uspehi potom »Epileptikum«
post. varov. Cena K 7.—
Zabavajte zdravilno ras-
savo št. 86 meten) od
glavne zaloge. Apoteka
sur-Anstria, Dunaj IX, ali
pa naravnost od kbrnike
Pair, Schwabenapothek,
Frankfurt am Main 3

Vpoštevajte sledeče vrstice:

Ako želodec slabo prebavi

in so vsled tega tudi druge funkcije organizma motene, potem se rabi uspešno balzam dr. Rosa

kakor da bi ne bil tako važen, kakor drugi organi. Ako želodec ne prebavi, je vse truplo za del nezmožno.
Priznana domače sredstvo, ki se napravi iz izbranih zdravilnih zelenjav, ki pospeši apetit in prebavo ter mlo odvrja, ki zniza znane posledice nezmožnosti, slabe diete, prehlajanja, sedenja, bolečine v želodcu, napenjanje, preveliko kisline, krčevite bolečine, je dr. Rosa balzam za želodec iz apoteke B. Fragner v Pragi.

Svarilo!
Vsi deli embalaže no-
sijo postavno varstve-
no znakmo!

Glavna zaloga: Apoteka
B. Fragner,
c. in kr. dvorni liferanti, »k. črnemu orlu« Praga, Kleinselle 208
Kot Nerudagasse.

1 cela steklenica 2 K pol steklenica 1 K.
Po pošti proti naprej-plačilu K 1:50 se pošlje 1 malo, K 2:80 1 veliko steklenico, K 4:70 dve veliki, K 8 — stiri velike steklenice, K 22 — pa 14 velikih steklenic franko na vse postaje Avstro-Ogrske. — Depoti v avstro-ogrskih apotekah. 959

Kompletno mlinsko pohištvo

majhnega umetnega mlina se zaradi opustitve iste poceni odda. Zaznamke in cene se dobi pri graščinskem oskrbništvu

Sannegg P. Frasslau.